

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobce: **V. H.**, proti žalovanému: **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 8. 2003, č. j. OAM-2831/VL-07-ZA08-2003, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 30. 11. 2004, č. j. 36 Az 791/2003–56,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně napadeným usnesením zastavil podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 33 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění zákona č. 519/2002 Sb., řízení o žalobě, kterou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 8. 2003, č. j. OAM-2831/VL-07-ZA08-2003. Současně krajský soud žalobce poučil o možnosti podat proti usnesení kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Krajského soudu v Brně, a to ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto usnesení.

Žalobce podal kasační stížnost osobně u Krajského soudu v Brně dne 10. 2. 2005. Citoval řadu ustanovení zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, účinného do 31. 12. 2005 (dále jen správní řád), která správní orgán v řízení porušil. K řízení před soudem namítl vady při doručování soudních písemností, když doručovatel byl povinen žalobce coby adresáta vhodným způsobem vyrozumět o uložení těchto písemností v místně příslušné provozovně držitele poštovní licence, žalobce však nebyl vyrozuměn žádným způsobem. Tuto skutečnost přitom logicky nemůže prokázat. Naopak v řízení nebylo prokázáno, zda doručovatel splnil svou zákonnou povinnost. Soud tak pochybil, když doručované písemnosti považoval za doručené, což mělo za následek zastavení řízení. Navrhl zrušení napadeného usnesení a dále požádal o ustanovení advokáta a o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Kasační stížnost byla podána opožděně.

Podle § 106 odst. 2 věta první s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí.

Jak vyplynulo ze soudního spisu, usnesením ze dne 19. 7. 2004 byla žalobci k jeho žádosti pro řízení o předmětné žalobě pravomocně ustanovena zástupkyně advokátka

JUDr. Eva Poláčková. Toto usnesení bylo dne 22. 11. 2004 doručeno žalobcově opatrovnici, ustanovené mu v souladu s § 29 odst. 3 o. s. ř. za použití § 64 s. ř. s. usnesením ze dne 26. 10. 2004 z důvodu žalobcova neznámého pobytu. Z doručanky na č. l. 36 totiž vyplynulo, že se žalobce přinejmenším ode dne 2. 8. 2004 na evidenční a zároveň jím uváděné adrese P. 9, K. 28/803 nezdržoval. Tato skutečnost byla ostatně opakovaně ověřena šetřením Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie Praha, ve dnech 13., 14. a 18. 10. 2004. Přitom jinou adresu pobytu či adresu pro doručování žalobce soudu nebo orgánu, který vede evidenci místa pobytu žadatelů o udělení azylu (Ministerstvo vnitra), nesdělil.

Podle § 42 odst. 2 s. ř. s. má-li účastník zástupce, doručuje se pouze zástupci.

V souladu s tímto ustanovením bylo kasační stížností napadené usnesení zástupkyni žalobce doručeno v pondělí 20. 12. 2004, jak vyplývá z doručanky. Pro počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti pak již bylo bezvýznamné, že žalobce sám napadené usnesení převzal v kanceláři krajského soudu dne 7. 2. 2005.

Lhůta pro podání kasační stížnosti tedy žalobci podle § 40 odst. 2 s. ř. s. uplynula dnem 3. 1. 2005 (pondělí). Protože kasační stížnost žalobce podal osobně u krajského soudu až dne 10. 2. 2005, je zjevné, že lhůta nebyla dle § 40 odst. 4 s. ř. s. zachována.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně a proto ji odmítl dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Za této procesní situace se soud z důvodu nadbytečnosti již samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, ani návrhem na ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. srpna 2006

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu